

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá rozvojem komunikace u neslyšících dětí po kochleární implantaci, které mají současně diagnostikovanou poruchu autistického spektra. Teoretická část práce je rozdělena do tří kapitol. První dvě kapitoly se věnují specifikům sluchového postižení, resp. poruch autistického spektra, a jeho vlivům na celkový vývoj dítěte s důrazem na komunikační schopnost. Jsou zde stručně představeny klasifikace sluchových vad a kompenzační pomůcky související s tématem práce – sluchadla a kochleární implantáty. Prostor je věnován také charakteristice jednotlivých poruch autistického spektra. Třetí kapitola popisuje nejčastější komunikační systémy či pomůcky užívané osobami se sluchovým postižením, resp. s poruchou autistického spektra, a možnosti komunikace osob s kombinací těchto dvou znevýhodnění. Praktická část práce se věnuje kvalitativnímu výzkumu, jehož hlavním cílem bylo zjistit, jakým způsobem může ovlivnit získání kochleárního implantátu rozvoj komunikace neslyšícího dítěte s poruchou autistického spektra. V rámci výzkumného šetření byly provedeny rozhovory s rodiči těchto dětí, které byly doplněny dotazníky s otevřenými otázkami adresovanými odborníkům, jež s těmito dětmi a jejich rodinami pracují. Výsledky provedeného šetření byly následně porovnány s výsledky dvou zahraničních studií. Podle celkových výsledků lze říci, že děti s poruchou autistického spektra jsou schopné z kochleární implantace profitovat, a to i v oblasti komunikace. Pozitivní změny jsou zaznamenány i u dětí, u kterých se nerozvine řečová produkce.

KLÍČOVÁ SLOVA

Sluchové postižení, kochleární implantát, porucha autistického spektra, komunikační systémy, alternativní a augmentativní komunikace, rozvoj komunikace.